

බුදුබණ ඇසුරෙන් නීරෝගී දිවියක්

ලාභය යනු ලැබේම ය. සසර ජ්වත් වන අපට තොයෙක් දේ ලැබේ. අපට සැපවත් ව හා තාප්තිමත් ව ජ්වත් වීමට උදුව වන ලැබේම නිරතරුව ම අපි ප්‍රාප්තිනා කරමු. එහෙත් එබදු දැ කොතොකුත් ලැබූණ ද ඒ සියල්ලට ම වඩා උතුම් අගනා ලැබේම නම් නීරෝගීකමයි. එනම් කායික වශයෙන් මෙන් ම මානසික වශයෙන් ද දුක් පිඩා උපද්‍රවන රෝගාබාධවලින් තොර ජ්වතියයි. නීරෝගීකම නම් පරම උත්තම ලාභය යැයි වදාළ අප බුදුරජාණන් වහන්සේ කායික රෝගවලින් ද තොර ව ද්වසක් හෝ ජ්වත් වඩා යමෙකු ජ්වත් විය හැකි නාමුදු මානසික රෝගවලින් තොර ව මොහොතක් හෝ ජ්වත් වන්නේ රහතුන් වහන්සේ පමණකැයි ද වදාළන. සසර කායික හා මානසික වශයෙන් නීරෝගී ව ජ්වත් වීම උදෙසා ප්‍රයෝගනවත් වන පිළිවෙත්, වාරිතු හා උපදේශාදයන් බුදුදහම පොහොසත් ය. සියලු කායික හා මානසික රෝගාබාධයන් නැවත තුපද්‍රි දුරු කොට අති උතුම් ආරෝග්‍ය වූ ව්‍යුත්ක්ති සුවය උදාකර ගැන්මට මග පෙන්වීම බුදුදහමෙහි පරම අපේක්ෂාව ය.

බුදුදහම උගන්වන අවම ශිල ශික්ෂණය, ගේහසිත වූ තිත්‍ය වූ පස්ද්‍ර්ව ශිල ශික්ෂණයයි. එහි ඇතුළත් ශික්ෂාවන් අතර විශේෂයෙන් ම තෙවන හා පස්වන ශික්ෂාවන් කායික හා මානසික නීරෝගීහාවය පිළිස ම වේ. කාම මිත්‍යාචාරය අනෙකාකාර වූ රෝගාබාධයන්ට මූලික කරුණක් වී ඇති බව වත්මන් ලෝකය දෙස බලන්නකුට පැහැදිලි වන කරුණකි. ඉතා දරුණු කටුක දුක් පිඩා උපද්‍රවන මාරාන්තික රෝගාබාධයන්ට මූලික කරුණක් වී ඇති බව වත්මන් ලෝකය දෙස බලන්නකුට පැහැදිලි වන කරුණකි. ඉතා දරුණු කටුක දුක් පිඩා උපද්‍රවන මාරාන්තික රෝග එමගින් වැළඳෙන බව සෞයාගෙන ඇත. තෙවන ශික්ෂාව ශිනියන්ට මග පෙන්වන්නේ ඉන් වැළකී ශිෂ්ට සම්මත ප්‍රිතිමත් අමුසැල් ජ්වත ගත කිරීමට ය. මත් දියර මත් ද්ව්‍යාදිය හාවිතය ද මෙලෙසින් ම අනේකවිධ මාරාන්තික වූ රෝගාබාධ උපද්‍රවන බව ප්‍රකට ය. එබදු හානිකර වූ මද්‍යසාර හාවිතයෙන් වැළකී කායික හා මානසික නීරෝගීහාවය උදාකර ගැන්මට බුදුදහම මග පෙන්වයි. සිල්වත්කම දීර්සායුප ලබා දෙන බව උගන්වන බුදුරජාණන් වහන්සේ දානාදී පින්කම් කරන්නවුන්ට ආයු, වර්ණ, සැප, බල ලැබෙන බව ද පෙන්වා දී ඇත.

මානසික දියුණුව සලසන බොද්ධ ප්‍රතිපදාව සමාධියයි. හාටනාව මගින් සිත කුසලාරම්මණයන්හි එකග කොට පවතු කොට වැඩිදියුණු කිරීමයි. එය නිසැකව ම කායික මෙන් ම මානසික නිරෝගිකම ද ඇති කරයි. බොද්ධ දේශනාව අනුව විකිත්සක වෙදාවරුන් වාතය කිපිමෙන් ද, පිත කිපිමෙන් ද, සෙම කිපිමෙන් ද හට ගන්නා රෝගාබාධයන් සමනය පිණිස විරෝධනාදී පිළියම් කරති. බුදුරජාණන් වහන්සේ, රාගය කිපිමෙන් ද, ද්වේශය කිපිමෙන් ද, මෝහය කිපිමෙන් ද හට ගන්නා රෝගාබාධ සමනය කරනු පිණිස පිළියම් උගන්වති. ඒ අනුව බුදුරජාණන් වහන්සේ වෙදාවරයකුට උපමා කෙරේ. (වෙශ්ප්‍රපටා ජ්‍යෙෂ්ඨාචාරා) එබැවින් ලෝච්ච සගරා කතුවර විදාගම මාහිමියන් බුදුරජන් හඳුන්වන්නේ “සත්හට වන බව දුකට වෙදාණන්” යනුවෙති. රාග ද්වේශා දී කෙලෙස් නිසා රෝගී වූ සිත් ඇති ප්‍රහුදුන් මිනිසුන් අතර එකී කෙලෙස්මල සියල්ල මුලින් ම සිද ලු බුද්ධාදී උතුමෝ නිරෝගී ව වසති’ සි ධම්ම පදනෙහි සඳහන් වෙයි.

කායික වශයෙන් නිරෝගී දිවිපෙවතක් ගත කිරීම සඳහා පුද්ගලයා තිබැරදි පුරුදුවලින් ද, දහැමි පිළිවෙත්වලින් ද, මානසික දියුණුවකින් ද යුත්ත වීම පමණක් ප්‍රමාණවත් වේ යැයි බුදුහම නොපිළිගනියි. ඒ සඳහා නිසි පරිසර පද්ධතියක් තුළ ජ්‍යෙන් වීම ද අවශ්‍ය ය. අදහැමි පරිසරය විසින් සිත මෙන් ම කය ද ලෙඩ කරන බව බුද්ධ වරිතයෙහි පෙන්වා දී තිබේ.

පරිසරය පවතු ව තබා ගැනීමට බුදුහමෙහි බොහෝ උපදෙස් දී තිබේ. එහි දී නිල් තණකොළ හා ජලය දුෂ්ඨය නොකිරීම ඉන් එක උපදෙසති. ජලයෙහි මලමුතු පහකිරීම හා කෙළ ගැසීම ද වරදක් බව පෙන්වා දී ඇත. හික්ෂුන් වහන්සේලා නොකළ යුතු දේ අතර,

1. නිල් තණකොළ මත මල මුතු බැහැර කිරීම
2. කුණුරොඩු දුම්ම
3. ඉදුල්, හප, ඇට ආදිය දුම්ම යනාදිය ද ඇතුළත් වී තිබේ.

නිරෝගී ව ජ්‍යෙන් වීමට නම් ඒ වෙනුවෙන් හිතකර පරිසරයක් සකස් විය යුතු බව පැහැදිලි ය. රට උදාහරණ ලෙස හික්ෂුන් වහන්සේලා සෙනසුන් පවත්වාගෙන යා යුතු ආකාරය දක්වම්න් සෙනසුන්වත පැනවීම දක්වීය හැකි ය. ඒ පිළිබඳ වුල්ලවග්ග පාලියේ වත්තක්බන්ධකයෙහි දීර්ස ලෙස විස්තර කෙරේ. ඒ අනුව හික්ෂුන් වහන්සේ නමක් යම් වෙහෙරක වෙසෙන් ද එහි කැලිකසල සහිත වේ නම් ඒ සියල්ල ඉවත් කොට ගුද්ධ පවතු කළ යුතු ය; පළමුකොට පාතා සිවුරු පසෙකින් තබා ආරාමය පිරිසිදු කළ යුතු ය; ඇද ඇතිරිලි, පුව ඇතිරිලි ඉවත් කොට ලි බවු කුමයෙන් ඉවතට ගත යුතු ය; පිරිසිදු කිරීමෙන් පසු නැවතත් තිබු පරිදි ම කුමානුකුල ව තැන්පත් කළ යුතු ය; මකුල් දැල් ඇත්නම් පළමු ව ඉහළ සිට පහළට ඉවත් කළ යුතු ය; ජනෙල් පිස දුම්ය යුතු ය; බිම පවතු කළ යුතු ය.

පිරිසිදු පරිසරයක් තුළ ජ්‍යෙන්වන්නේ නම් ආස්‍යාණය කිරීමට ලැබෙනුයේ පිරිසිදු වාතාග්‍රයයි. එනිසා ම නිරෝගී සෞඛ්‍ය තත්ත්වයක් පවත්වාගෙන යා හැකි ය. අද නිතර ම කතා කෙරෙන බෙංඡ, මැලෙරියා වැනි රෝගවලින් වැළකී සිටීමට නම් අප අවට පරිසරය පිරිසිදු ව තබා ගැනීම ඉතා වැදගත් බව අප හොඳින් ම දුනගත යුතු කරුණකි.

පිරිසිදු ජලය පානය කිරීම ද නීරෝගිතාව සඳහා අත්‍යවශ්‍ය ය. බුදුරජාණන් වහන්සේ හික්ෂුන් වහන්සේලාට උපදෙස් දුන්නේ පානය සඳහා ගන්නා ජලය පෙරහන්කඩකින් පෙර පරිභරණය කරන ලෙස ය. එහි වටිනාකම පෙරහන්කඩ අවපිරිකරට ඇතුළත් කිරීමෙන් මතාව පැහැදිලි වේ.

කුසහින්න ලොව් පවත්නා බලවත් ම රෝගය බව ජීගච්චා පරමා රෝගා යනුවෙන් බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කළහ. එහෙත් එම රෝගී තත්ත්වය සමනය කරගත යුත්තේ වෙනත් රෝගාබාධවලට ඉඩකඩ සලසා දීමෙන් නොවේ. එබැවින් කුසහින්න දුරලිම සඳහා යෝගේ ආහාර වර්ග සුදුසු වේලාවට, සුදුසු ප්‍රමාණයට අනුහව කිරීම සිදු කළ යුතු ය. ආහාර මත්තක්ෂීකුතා හෙවත් ආහාරයෙහි ප්‍රමාණය දැන අනුහව කිරීම නිසා යහපත් ප්‍රතිඵල ලැබෙන බව භද්දාලි සුතුයෙහි දැක්වේ. ඒවා නම්,

1. රෝගාබාධ අඩු බව
2. නිදුක් බව
3. පැහැල්ල පැවැත්ම
4. කාය බලය
5. සුවපහසු පැවැත්ම

කොසොල් රුෂ වරෙක කුස පුරා ආහාර අනුහව කිරීමෙන් පසු ව ධර්ම ගුවණය කිරීම සඳහා බුදුරදුන් වෙත පැමිණියේ ය. එහි දි ගාරීරික වශයෙන් රුෂ පත් ව සිටියේ අපමණ පීඩාවකට ය. බුදුරදුන් රුෂට උපදෙස් දුන්නේ පමණ දැන ආහාර අනුහව කරන ලෙස ය. මෙමගින් අපට පැහැදිලි වනුයේ නීරෝගී ගාරීරයක් පවත්වා ගැනීමට නම් ආහාරය කෙරෙහි ද අප වෙසෙහින් සැලකිලිමත් විය යුතු බවයි. අද වයස් හේදයකින් තොර ව බොහෝ දෙනෙකුට වැලදී ඇති දියවැකියාව, මේද අධිකභව, අධි රැඹිර පීඩානය යනාදී ලෙඛරෝග බොහෝමයකට මූලික හේතුව ආහාර කෙරෙහි දක්වන නොසැලකිල්ලයි.

හික්ෂුන් වහන්සේලාගේ කායික නීරෝගිතාව සඳහා ජ්වක වෙවදාවරයාගේ ඉල්ලීම පරිදි බුදුරජාණන් වහන්සේ “සක්මන් මලව” අනුමත කළහ. එය හාවනා ඉරියවිවක් සේ ම කායික ව්‍යායාමයක් ලෙස ද සැලකිය හැකි ය. මේ අනුව පැහැදිලි වන්නේ බුදුදහම මිනිස් ජීවිතයේ නීරෝගිතාව බව කෙරෙහි විශේෂ අවධානයක් යොමුකොට ඇති බවයි.

මානසික රෝග ද පුද්ගල ජීවිතයට බොහෝ සෙයින් බලපාන බරපතල පීඩාවකි. එයට පිළියමක් ලෙස මනස සංවර කර ගැනීම පිළිබඳ ධර්ම කරුණු රසක් බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කළහ. ධම්මපදයෙහි එය මෙසේ දැක්වෙයි.

වාරිපෝට එලෙ බිත්තො - ඕකමෝකත උබහතො
පරිජ්‍යන්දතිද විත්තං - මාරධීයා පහාතවේ

ඡලයෙන් ගොඩට ගෙන බිම කැඳු මත්ස්‍යයෙකු මෙන් මෙම සිත
(ක්ලේශ ධරුම හේතුවෙන්) සැලෙයි. එබැවින් එම ක්ලේශ ධරුම
දුරුලිය යුතු ය.

මනසේ ස්වභාවය විවිධ අරමුණු කරා දිව යාමයි. රාග, ද්වේෂ, මෝහ යන කෙලෙස් හේතුවෙන් මනස අපිරිසිදු වේ. මේවා ඒ ඒ පුද්ගලයන් තුළ අඩු වැඩි වශයෙන් පවතියි. මනසට බලපාන අකුසල වෙතනා උත්සන්න විම නිසා පුද්ගලයා ආතතියට හා ඉච්චාභාගත්වයට පත් වේ. මෙය මානසික ව්‍යාකුලතා අධික රුධිර පිඩිනය, නින්ද තොයාම, ආහාර අරුවීය වැනි කායික රෝග වර්ධනයට ද බෙහෙවින් ම බලපානු ඇත. මානසික රෝග නිවාරණය සඳහා බුදුරුදුන් අනුදන ව්‍යාල හාවනා කුම අනුගමනය කිරීම ඉතා වැදගත් ය. එමගින් සිත සන්සුන් ව තබා ගැනීම පහසු කරවයි. මානසික ප්‍රවිත්තාව සැහැල්ල ජීවිතයක් ගත කිරීමටත්, එමගින් කායික හා මානසික රෝග නිවාරණයටත් හේතු වෙයි.

සාරාංශය

කායික හා මානසික රෝගවලින් තොරවීම පුද්ගලයෙකුගේ දියුණුව කෙරෙහි බෙහෙවින් ම බලපාන්නකි. තුනන සමාජය තුළ පුද්ගල වයස් හේදයකින් තොර ව යම් යම් රෝගීඩාවන් දිනෙන් දින වර්ධනය වන බවක් පෙනේ. නිරෝගිතාව පිළිබඳ දක්වන නොසැලකිලිමත්කම එයට හේතුවයි. බුදුදහමෙහි එන නිරෝගිතාව හා අදාළ ධරුම කරුණු පිළිබඳ නිසි අවබෝධයක් ලබා ගෙන ඒ අනුව ත්‍රියා කිරීම මෙම ගැටලුවට ඉදිරිපත් කළ හැකි හොඳ ම විසඳුමකි.

ක්‍රියාකාරකම

1. නීරෝගී දිවියකට ආහාරයෙහි ඇති වැදගත්කම විස්තර කරන්න.
2. ක්‍රිඩාව කායික නීරෝගීතාවට හේතු වේ. මේ පිළිබඳ ඔබේ අදහස ලියන්න.
3. මානසික නීරෝගීතාවට භාවනාව උපකාර වන ආකාරය පැහැදිලි කරමින් වාක්‍ය කීපයක් ලියන්න.

පැවරුම

පුහුණුවට දී ඇති ගර්‍යා දෙකෙහි තේරුම් මොනවා දැයි උගත් හික්ෂු නමක් හමු වී දැනගෙන මසක් ඇතුළත පන්තියට ඉදිරිපත් කරන්න.

පුහුණුවට

1. මනුර්ජස්ස සදා සතිමතොශ්
මත්තං ජානකෝ ලද්ධ හෝජනේ
තනු තස්ස හවන්ති වේදනා
සනිකං ජීරති අශ්‍ය පාලයළ.
2. වත්තාරෝ පංච ආලෝෂේ
අභුතවා උදකං පිමේ
අලං එශ්‍ය විහාරාය
පහිතත්තස්ස හික්බුනොශ්